

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
C/ DE LA VICTORIA, 10 PRAL. TELÉFON 4253

ANY XIV : : NÚMERO 4483 : : BARCELONA, DISSABTE, 4 D'AGOST DE 1917 : : UN NÚMERO 5 CENTIMS

IMPRESSA I ESTEREOTIPIA : :
C/ CANER EST, 18 TELÉFON 2298

Avui dissabte, a les quatre de la tarda, es donarà
terra sagrada a les mortals despulles del

EXCM. SENYOR

N'Enric Prat de la Ribai i Sarrà

(Q. A. C. S.)

*Hereves del seu esperit, La Mancomunitat de Catalunya i
la Diputació Provincial de Barcelona, aixís com la desolada
família, hauràn dolç conhort de veure tot el poble
congregat a llur entorn, en testimoni reverencial a
l'egregi President.*

Barcelona, 4 d'agost

CATALUNYA DE DOL

L'enterrament d'En Calvet

Ahí al matí tingué lloc l'acte de portar a sa darrera estada les despulles mortals de qui fou en vida el bon amic i excel·lent patriota En Eduard Calvet. En aquell acte, que constituïa una gran manifestació de dol, quedaren patentzades, d'una manera evident, les moltes simpaties que'l finat havia sabut captar-se entre totes les classes socials de Barcelona.

A les onze, després de les oracions de ritual es posava en marxa, des de la casa mortuoria, el fúnebre seguici. En un cotxe de gran luxe, dels anomenats cotxes-estufa, fou dipositat el féretre. Els palatreners anaven habilitats a la «federica». Seguit, darrera el cotxe mortuori, el dol, format pel germà del difunt, don Pere M. Calvet, el cunyat don Santiago Buxó, un fill d'aquest, el reverent Angel Garriga, don Pere B. Tarragó, el senyor Die i Mas, que ostentava la representació del Governador, el regidor senyor Vila i Marrieges, que portava la de l'Alcalde, el comte de Caralt, president del Foment del T. N., i el senyor Polguera i Durán, de l'A. P. de l'E. C. Venia després del dol, una nombrosíssima comitiva en la qual es veia representat tot el nostre món industrial, comercial i polític. Procuràrem retindre alguns noms. Heu-se'n aquí: senyors Jaume Caner, Jaume Cruells, Moles, Guasch, Constansó, Vallmitjana, J. Comas, Joaquim Vila,

Ballvé de Gallard, Bastardas, Casany, Mumbú (J. i D.), Bartrina, Mas-Yebra, Vinamata, León Pérez, J. M. de Grassa, Josep Fabra, Sedó (Ll. i A.), Torres-Sampol, Ferrer-Vidal (Ll. i J. J.), Bernades, Mata, Sorribas, Almirall, Marsans, A. Rull, Roig i Armengol, Francisco de A. Mas, Vives i Pons, Baró Mas, A. Hurtado, Solé de Sojo, Pere Rahola, E. Corominas, S. Estapé, Antoni López, Ignasi Iglesias, Xavier Gamós, Graell, Camps, Margarit, Martínez Gras, Bondia, Santiago Guberna, Manuel Planas, Joaquim Aguilera, Martí Matons, David Ferrer, Puig d'Aspre, Mir i Miró, Valentí i Camp, Millán (D. i E.), Nogué i Cornet, Agustí, Ferrer-Barbosa, Serra Fumells, Pios de Valls, Antoni Sansalvador, Grant i Sala, Vicens A. Ballaster, Domènech i Montaner, Puigpíqué, Oriol Martorell, Rupert Regordosa, Robert Blanquer, Ramón Monagal, Guillem Llibre, Garriga i Nogués, Junoy, Antoni Colomé, Rafael Marquina, Ramón Tor, Antoni Leal, Bosch i Alsina, Bosch i Catariño, Carles Juñer, Josep Juncadella, Ferrán Rocamora, E. i V. de la Riva, baró d'Esponella, comte de Sert, Bosch i Puig, Santiago Trias, Manuel Montoya, F. Burés, Sansó, Manuel Portes, Valladares, Adrià Gual, Rocasol, doctor Esquerdo, Albert Riusñol, Peris, Llussà, Echaiz, marquès de Sant Isabel, marquès de Julià, Forgas, Montoliu, Sitjas, Serra Martínez, Junyent, Morera i altres.

En un lerdó es dipositaren les següents corones: una dels empleats de la casa «Fills de Pere M. Calvet», una dels nebots del finat, una de l'Associació de Viatjants i Corredors, una de l'A. P. de l'E. C. i una de EL POBLE CATALÀ. La cinta de les dugues darreres era barrada.

La comitiva es dirigí a l'Església de Sant Francisco, on es cantaren unes absoltes. En el límit de la parroquia, al carrer de Fontanella, es despedí el dol.

Molts, seguien fins al Cementiri Nou. Allí, el reverent Angel Garriga pronuncià unes despretissimes i justes paraules en elogi de l'home bò i patriota qui fou En Eduard Calvet.

Descansi en pau l'excel·lent amic, i reiterem a la seva afligida mare, als seus germans i demés família el testimoni de nostre sincer condol.

La Junta en plé de la benemèrita Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, de la qual En Calvet fou sempre un decidit col·laborador—com ho fou de quantes empreses i entitats patriòtiques que sollicitaren son concurs i apoi—assistí a l'acte de l'enterrament.

Hi assistí, també, tota la Redacció de EL POBLE CATALÀ i una representació del periòdic «Vida Nova» de Pineda.

Amb motiu de la mort de don Eduard Calvet, els balcons del F. del T. N., entitat que ell presidi, aparegueren ahir amb domassos negres.

El diputat a Còrtes per Barcelona,

don Lloís Ferrer-Vidal portà, en l'acte de l'enterrament de don Eduard Calvet, la representació de la Cambra Industrial i don Jaume Agustí la de l'Unió Gremial.

En Ramón Marínfern ha enviat al nostre redactor-quefe senyor Tarragó, secretari polític del finat, la següent carta:

«Amb fonda pena acabo de rebre la notícia de la mort de N'Eduard Calvet. Per no ser-me possible venir personalment a associar-me amb vostè en aquests instants de dolor, ho faig per medi d'aquestes ratlles que desitjo les faci públiques en les pàgines de son periòdic EL POBLE CATALÀ.

«En Eduard Calvet era un dels joves més estimables de nostra Pàtria Catalana. Financier, fabricant i polític no parava un moment; era la activitat mateixa.

«No he de ser jo qui tinga d'elogiar i fer l'apologia de tan altíssima persona, altres més íntims ho faran amb més coneixement. Per a mi, En Calvet reunia totes aquelles característiques que tindrien d'ornar el valer de nostra joventut catalana: laboriositat, intel·ligència, bondat i franquesa. Amb la seva mort, Catalunya ha perdut un dels seus fills més egregis. Que Déu el tingui en glòria.

«Rebi la seva família l'associació del meu condol.

R. Marínfern.

Opinions de la premsa

Con hondo pesar, con el alma dolorida aún por la infausta noticia, damos cuenta hoy a nuestros lectores de la muerte de una de las más prestigiosas personalidades del mundo económico y del republicanismo barcelonés: don Eduardo Calvet i Pínto.

Era el señor Calvet la concreción de lo que podríamos llamar espíritu mercantil de nuestro pueblo. Batai a-dor, laborioso, inteligente. Su nombre va unido a todas las manifestaciones económicas que se han producido en nuestra tierra. Su competencia en las cuestiones financieras era extraordinaria, por todos reconocida, habiéndolo llevado a la presidencia del «Fomento del Trabajo Nacional», a la de la «Asociación de Viajantes» y a figurar en primera línea en todas las corporaciones que la defensa de los intereses económicos del país, dedicaban sus energías.

Pero para nosotros la personalidad del señor Calvet tenía otro aspecto que nos hace llorar doblemente su muerte. Era el señor Calvet un ferviente, un convencido, un entusiasta republicano, habiendo tomado «siesto» en el Congreso y en el Senado con este carácter.

Cuando últimamente se inició la patriótica corriente de aproximación entre los partidos republicanos catalanes, fué el señor Calvet uno de los más entusiastas defensores de la coalición Radical-Nacionalista.

Era un caballero. Un amigo siem-

pre y en todos momentos. Un protector de todo lo bueno y todo lo bello. Un liberal de corazón y un amante entrañable de su tierra.

Descanse en paz.

(De El Progreso)

Nos ha sorprendido dolorosamente la noticia del fallecimiento del que fué muy querido amigo nuestro don Eduardo Calvet i Pínto, una de las más prestigiosas personalidades entre los productores y los economistas catalanes.

Era Eduardo Calvet una figura representativa del espíritu moderno catalán en el que se funden una gran laboriosidad, una vasta cultura artística y social, un gran amor al progreso y a las ideas liberales y un acendrado patriotismo. Tenía algo de esos hombres ponderados, vanquís o ingleses, cuya vida fecunda se desarrollaba entre la fábrica y el Club, cuya actividad se manifestaba en el estudio de los problemas de la vida práctica y en el cultivo de elevadas cuestiones ideológicas.

Era un trabajador y era un gentleman. Era activo, franco, inteligente, cortés, y al propio tiempo, batallador en defensa de sus ideales e intrínseco en sus convicciones.

Su competencia en las cuestiones financieras era extraordinaria y reconocido por todos el gran relieve de su personalidad al tratar los problemas económicos.

Figuró en política en el partido na-

